

50. Efendimizin Mucizeleri

Mucize ve Keramet Nedir?

Mucize, nübüvvetini ispat, ehli küfrün inadını kırmak ve müminlerin imanını kuvvetlendirmek için nebinin elinde Allah'ın yaratıp meydana getirdiği harikulade hallerdir. Mucize, beşerin görüp bildiği ve daima içlerinde yan yana beraber yaşayıp ünsiyet ettiği sebep ve kanunların, insan irade ve kudretinin üstünde olarak Allah'ın iradesiyle harikulâde kabilinden değiştirilmesi, normal fonksiyonunun iptal edilmesi demektir. Mucizeler, mevcut ilimlerle, deney ve tecrübelerle; laboratuvarlarda mikroskop ve rasathanelerde teleskop gibi âletlerle incelenemez; fizik, kimya, biyoloji ve astronomi gibi ilimlerle şerh ve izah edilemez.

Mucize dışında Allah'ın, veli zatların elinde yarattığı bir kısım başka harikulâde hâdiseler daha vardır ki, bunlara 'keramet' denir ve kerametler esasen mucizeleri doğrular mahiyettedir. Bir anda çok uzun mesafeleri kat etme (tayyi mekân), zamanın genişlemesi, yani çok kısa bir zamana sığmayacak işleri sığdırma (bastı zaman), içten geçenlerin sezilip okunması ve kabirdekilerin durumlarının keşfi gibi hâdiseler ve ayrıca, Evliyâullah'ın gelecekte peygamberlerinkine benzer haberler vermesi hep birer keramettir ki, Peygamber'e, O'nun getirdiği Din'e ve O'nun yoluna içten bağlılığın eseri olarak, hem mutlak Nübüvvet'in hem Efendimiz (sav)'in nübüvvetinin, hem mucizelerinin hem de Efendimiz (sav)'in getirdiği Din'in hakkaniyetine bir başka delildirler.

Efendimiz (sav)'in en birinci ve en büyük mucizesi Kur'ânı Kerîm'dir

Kur'ânı Kerim Efendimizin en büyük mucizesi olarak, hem O'nun nübüvvetine hem de Allah Kelâmı olduğuna apaçık bir delil ve en kuvvetli şahittir. Efendimiz (sav)'in Nübüvveti bütün zaman ve mekânlara, bütün insanlara hatta cinler gibi diğer mahlûkata da şamil olduğundan, mucizeleri çok çeşitli olmuştur. Diğer peygamberlerin mucizeleri ise böyle değildir.

Her nebi, kendi zamanında herkesin bildiği ve meşhur meselelerle alâkalı mucize göstermiş, meselâ Hz. Musa (as) zamanında Mısır'da sihir revaçta olduğundan O, bütün sihirleri yutup iptal eden ve bütün sihirbazları dize getiren 'asa' mucizesiyle; Hz. İsa (as) zamanında ise, tıp revaçta olduğundan ölüleri ihya, onulmaz dertleri iyi etme mucizesiyle; Efendimiz (sav) zamanında ise şiir, belagat (güzel söz söyleme) el üstünde tutulduğundan ve belki ahir zamanın en tesirli ve güçlü silâhı söz söyleme sanatı olacağından, kendisine en büyük mucize olarak bütün şairleri, hatipleri, edipleri susturan Kur'ân mucizesiyle gelmiş ve ayrıca bütün Kâinata 'rahmet' olarak gönderildiği için de, her türden mahlûk ile alâkalı mucizeler göstermiştir.

Miraç Mucizesi

Allah Resulü (sav), Allah tarafından İsrâ ve Miraç yolculuğuna çıkartılmıştır. Yolculuğun temel hedefi, Allah'ın "bazı ayetlerini Resul'üne göstermek" (İsrâ Sûresi 17/1) istemesidir. Yolculuk boyunca Allah Resulü(sav), Mescidi Aksa'yı, peygamberleri, semaları, melekleri, Sidretül'Münteha'yı, Beyti Ma'mur'u, Cennet ve Cehenneme ait bazı manzaraları, Refref'i ve asli hüviyetiyle Cibril Aleyhisselâm'ı görmüş kader kaleminin cızırtılarını duymuştur. Gezdiği yerlerin sakinleri de bu vesileyle Allah Resul'ünü görme bahtiyarlığına erişmişlerdir. Kulluğunun bir semeresi ve neticesi olan Miraç yolculuğunda Efendimiz (sav), kendisini çepeçevre saran kanun ve sebepleri aşarak, beşeriyete ait perdeleri geçip uzun mesafeleri bir hamlede kat 'etmiş, yıldızları, sistemleri birer merdiven, birer basamak, birer atlama taşı gibi kullanıp, Rabbini görmeğe mâni buutları geride bırakmış, cismen ve ruhen var olduğu makamdan Cenâbı Hakk'ı müşahade etmiştir. Peygamberlerle selâmlaşmış, melekleri görmüş, Cennet'i ve güzelliklerini, Cehennemi ve azametini temâşa etmiştir.

Ümmetine; Allah'ı görsün ve görmeğe dayalı olarak da "vardır" desin; melekûtu, melekleri,

Cennet’i, Cehennemi görsün ve bildirsin diye çıktığı Huzur’dan bir saatine bin yıllık dünya hayatının kâfi gelmediği Cennet’i temaşa edip ve bir anlığına bin yıllık Cennet hayatının kâfi gelmeyeceği Cemâlullah’la müşerref olduktan sonra; Kur’an’a ait bütün meselelerinin hakikatlerini, temessül keyfiyetlerini, bütün ibadetlerin mana ve hikmetlerini anlamak, anlatmak ve Risâlet vazifesini tamamlayıp, Ümmetini karanlıklardan kurtarıp nura çıkarma yolunda, Kendisine her türlü işkencenin yapıldığı bir anda, yeniden yeryüzüne dönmüştür. Dönerken de müminlerin miracı olan namazı da hediye getirmiştir.

Ay’ın ikiye yarılması mucizesi

Mekkeli müşriklerin kendisinden bir mucize istemeleri üzerine Hz. Peygamber (sav) eliyle işaret edip Ay’ı ikiye böldü ve sonra tekrar işaret edip birleştirdi. Abdullah b. Mesud anlatıyor: Bir defa biz Mina’da Resulullah (sav)’le birlikte iken, ansızın Ay iki parçaya ayrıldı. Bir parçası dağın arkasında, bir parçası da önünde idi. Bunun üzerine Resulullah (sav) bize: “Şahit olun” buyurdular.

Mehtaplı bir gecede Allah Resulü, Rabbine dua etmiş ve Ay ikiye bölünmüş, bu mucize her taraftan görülmüştü. Ay ikiye ayrıldığında bir parçası Ebû Kubeys Dağı tarafında, diğer parçası Kuaykân Dağı tarafında müşahade edildi. Müşrikler, bizzat gördükleri bu apaçık mucizeye rağmen yine de imana gelmekten imtina ettiler. Hatta Ebû Cehil „Bu bir sihirdir!“ diyerek bu mucizeyi de inkâr etti. Bu mucizeyi görmüş olan müşrikler, Hazreti Peygamber için:

“Bizi büyüledi, ama herkesi büyüleyemez!” dediler.

Bunun üzerine, Mekke dışındaki uzak yerlerden gelen kervanlara da böyle bir hâdise görüp görmediklerini sordular. Onlar da Ay’ın yarıldığını gördüklerini bildirdiler.

Bu hâdisenin ardından şu ayeti kerime nazil oldu:

“Kıyamet yaklaştı ve Ay yarıldı. Onlar bir mucize görseler, hemen yüz çevirirler ve: Eskiden beri devam edegelen bir büyüdür, derler.” Bütün

Mekke halkı, Ay’ın ikiye bölündüğünde ittifak etti. Kalbinde hidâyet ışığı olanlar, Resûli Ekrem Efendimizi tasdik etti; kilitli kalpler ise, “Ne büyük bir sihirbaz!” dediler.

Yemeklerin bereketlenmesi

Ebu Talha Ümmü Süleym’e dedi ki: Ben Resulullah (sav)’ın sesini zayıf işittim, anladım ki O aç. Senin yanında bir şey var mı? Ümmü Süleym: Evet dedi ve arpa ekmeğinden bir parça çıkardı. Sonra kendisinin bir baş örtüsünü alarak bir kısmına ekmeği sardı. Sonra onu benim elbisemin altına koydu. Bir kısmıyla da beni sardı. Sonra beni Resulullah (sav)’a gönderdi. Ben ekmeği götürdüm ve Resulullah (sav)’ı mescitte otururken buldum. Beraberinde bir cemaat vardı. Başlarında durdum. Resulullah (sav):

“Seni Ebu Talha mı gönderdi?” diye sordu.

Evet dedim.

“Yemek için mi?” dedi.

Evet, cevabını verdim. Bunun üzerine Resulullah (sav) yanındakilere:

“Kalkın” dedi ve yürüdü. Ben de önlerinde yürüdüm ve Ebu Talha’ya gelerek haber verdim. Ebu Talha:

Ey Ümmü Süleym Resulullah (sav) cemaatle geldi. Halbuki bizde onları doyuracak bir şey yoktur, dedi. Ümmü Süleym:

Allah ve Resulü bilir, cevabını verdi. Derken, Ebu Talha giderek Resulullah (sav)’ın huzuruna çıktı. Resulullah da (sav) onunla beraber gelerek eve girdiler. Müteakiben Resulullah (sav):

“Neyin varsa getir, ey Ümmü Süleym” dedi. O da bu ekmeği getirdi. Resulullah (sav) emir buyurarak ekmeği parçalattı. Üzerine de Ümmü Süleym, tulumundan yağ sıkarak onu katıkladı. Sonra bu ekmek hakkında Resulullah (sav) Allah ne dilediyse onu söyledi. Sonra:

“On kişiye izin ver” dedi. Ebu Talha da onlara izin verdi, yediler ve doydular, sonra çıktılar. Sonra (tekrar):

“On kişiye izin ver” buyurdu. Böylece cemaatin hepsi yediler ve doydular. Bu cemaat yetmiş yahut seksen kişi idi.

Abdurrahman b. Ebu Bekr şöyle anlatıyor:
(Bir seferde) Hz. Peygamber Efendimiz (sav) ile beraber, yüz otuz kişiydik. Hz. Peygamber (sav): “Sizden birinizin yanında yiyecek var mı?” diye sordu. Bir de baktık, bir adamın yanında bir ölçek zahire veya bunun gibi bir şey bulunuyormuş. Hemen hamur karıldı. Sonra uzun boylu müşrik bir adam bir sürü koyun sürerek (yanımıza) geldi. Peygamber (sav) ona: “Satılık mı, hediye mi? Veyahut hibe mi? diye sordu. Adam:
Hayır. Bilakis satılık, dedi. Ve ondan bir koyun satın aldı. Koyun kesildi. Resulullah (sav) ciğerinin kızartılmasını emretti. Allah’a yemin ederim yüz otuz kişiden her birine o koyunun ciğerinden bir parça verdi ve orada bulunmayanların da hissesini ayırdı. Sonra eti iki çanağa koydu. Hepimiz yedik ve doyduk. Kaplardaki yemek (sanki hiç dokunulmamış gibi) duruyordu.

Su mucizeleri

Peygamber (sav) ashabı ile birlikte Zerva’da içinde su bulunan bir kap istedi; avucunu suya koydu. Derken, parmaklarının arasından kaynamaya başladı. Ve bütün ashabı abdest aldılar. Ben:

Kaç kişi idiler ya Ebu Hamza? (Hz. Enes’in künyesi) diye sordum.

Üç yüz kişi kadardılar, cevabını verdi.

Hudeybiye de Resulullah (sav)’a susuzluktan şikâyet olundu. Bunun üzerine Resulullah (sav) ok mahfazasından bir ok çıkardı. Sonra onlara bu oku Samed kuyusuna koymalarını emretti. Vallahi o anda kuyunun suyu coşmağa başladı. Suyun bu feveranı Ashâb oradan dönünceye kadar onları suya kandırmak için devam etti.

Hasta ve yaralıların şifa bulmaları

Hayber’de Resulullah (sav):

“Ali b. Ebi Talib nerede?” diye sordu. Ashab: Ya Resulallah! O gözlerinden rahatsızdır dediler. “Hemen ona haber gönderin” buyurdu. Ashab hemen Hz. Ali’yi getirdiler.

Resulullah (sav) mübarek tükürüğünü onun gözlerine sürdü ve kendisine dua etti. Hz. Ali, derhal iyileşti. Hatta hiç ağrısı yokmuş gibi oldu.

Osman b. Huneyf anlatıyor:

Resulullah (sav)’a âmâ bir adam geldi. “Ya Nebiyallah! Allah’a gözlerimi açması için dua eder misiniz?” dedi. Resulullah da:

Dilersen senin için bu duayı erteleyeyim; o ahirette senin için daha faziletlidir, ama istersen dua edeyim. Âmâ:

Allah’a dua edin, dedi. Peygamber Efendimiz (sav) güzelce abdest alıp iki rekât namaz kıldıktan sonra, ona öğreteceği duayı okumasını emretti. Âmâ, Resulullah’ın emrini aynen tatbik etti ve iyileşti.

Hayvanatın Efendimiz (sav)’i tanınması

Efendimiz (sav) hicret esnasında Hz. Ebubekir (ra)’le mağaraya sığındıklarında, bir örümcek mağaranın girişini ağı ile kapatmış, Peygamberimiz (sav)’in peşinde olan müşrikler bu örümcek yuvasını görünce, burada insan olsaydı bu ağ bozulurdu diyerek geri dönmüşler.

Enes b. Mâlik anlatıyor:

Hayber’li bir Yahudi kadını Resulullah (sav)’a zehirli bir koyun getirdi, O da ondan yedi. Daha sonra kadın Resulullah (sav)’a getirildi. Resulullah (sav) kadına bunun sebebini sordu. Kadın: Seni öldürmek istedim, cevabını verdi. Resulullah (sav) da:

“Allah seni bana musallat edecek değildir.”

Ebu Davud’un rivayetinde ise, koyunun, kendi kolunun zehirli olduğunu haber verdiği kaydı bulunmaktadır.

Ağaçların Efendimiz (sav)’e Şehadetleri

Cabir b. Abdullah anlatıyor:

Resulullah (sav) ile beraber yürüyorduk. Nihayet geniş bir vadiye indik. Rasulullah (sav) kazayı hacetine gitti. Ben de bir su kabı ile kendisini takip ettim. Derken Resulullah (sav) bakındı,

fakat örtünecek bir şey göremedi. Birden vadinin kenarında iki ağaç gözüne ilişti. Resulullah (sav) hemen bunlardan birine giderek dallarından bir dal tuttu ve:

“Allah’ın izniyle bana teslim ol” buyurdu. Dal, O’na sahibine huysuzluk eden burnu gemli deve gibi teslim oldu. Öteki ağaca da gitti ve dallardan birini tutarak:

“Allah’ın izniyle bana teslim ol!” dedi. O da öteki gibi teslim oldu. İkisnin ortasına varınca aralarını kapadı ve:

“Allah’ın izniyle benim üzerime kapanın” dedi. Hemen kapandılar.

Meleklerin ve Cinlerin Peygamberimiz (sav)’e görünmeleri ve kendisiyle konuşmaları

Abdullah b. Ömer (ra) anlatıyor: Babam Ömer b. Hattab (ra) dedi ki:

Bir gün Resulullah (sav)’ın yanında bulunduğu-muz sırada aniden yanımıza, elbisesi bembeyaz, saç simsiyah bir zât çıkageldi. Üzerinde yolculuk eseri görülüyor; bizden de kendisini kimse tanıımıyordu. Dizlerini O’nun dizlerine dayadı. Ellerini de uylukları üzerine koydu.

Daha sonra Resulullah (sav)’a İslâm, iman, ihsan ve Kıyamet hakkında sorular sordu. Resulullah (sav) da sorularına cevap verdi. Sual ve cevap faslından sonra o zat gitti. Ben bir hayli bekledim durdum. Nihayet Resulullah (sav) bana:

Ya Ömer! O سوال soran zatın kim olduğunu biliyor musun? dedi.

Allah ve Resûl’ü bilir, dedim. Resulullah (sav) da:

O Cibrîl’di. Size dininizi öğretmeye gelmişti, buyurdular.

Peygamber (s.a.v.)’in dualarının kabul olması

Enes b. Malik (ra) anlatıyor:

Cuma günü Resulullah (sav) hutbe verirken bir adam geldi ve:

Ya Resulullah yağmur yağmaz oldu. Allah’a dua et de bize yağmur yağdırsın, dedi.

Resulullah hemen duâ etti, derken üzerimize yağmur yağmaya başladı. Öyle ki, az daha evlerimize ulaşamayacaktık. Ondan sonraki Cuma’ya kadar üzerimize hep rahmet yağdı durdu.